

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/284/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112212295
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7112212295.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členov senátu JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Táne Veščíčkovej v spore žalobcu: Ing. Pavol Komloš - KON TIKI, s miestom podnikania v Košiciach, Slovenskej jednoty 33, IČO: 143 99 121, zastúpeného V. P. Č., A. M. K., Č. P. XX, proti žalovanému: R. Q., N.. XX. XX. XXXX, A. M. K., A. XXX/XX, zastúpeného Q.. M. R., A. M. K., W. XX, o 2.431,44 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 25. 01. 2018 č.k. 25C/140/2012-209 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplata 2.431,44 eur s prísl. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 182 ods. 1 až 3, § 183 ods. 1, 2, § 184 ods. 1 a § 191 ods. 1, 2 Zákonníka práce, § 106 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka uzavrel, že pokiaľ sa žalobca domáha voči žalovanému zaplata 1.557,05 eur titulom vzniknutého schodku na zverených hodnotách a sumy 2.090,11 eur titulom náhrady škody z dôvodu ušlého zisku, jeho nárok je premlčaný a z tohto dôvodu žalobu zamietol.

3. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že právny predchodca žalobcu ako zamestnávateľ a žalovaný ako zamestnanec uzavreli dňa 05. 05. 2008 pracovnú zmluvu, na základe ktorej žalovaný pracoval v pozícii skladníka s výkonom práce v K. N. W. L.. Č.. XX. Pracovná zmluva bola uzatvorená na dobu určitú do 04. 05. 2009. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný pracoval u právneho predchodcu žalobcu aj po dohodnutej dobe, čím sa pracovný pomer v súlade s ust. § 71 ods. 2 Zákonníka práce zmenil na pracovný pomer uzavretý na čas neurčitý a tiež žalovaný pracoval na pozícii vedúceho skladu, čo potvrdil vo svojej výpovedi.

4. Predmetom konania sa stal schodok na zverených hodnotách ku dňu 31. 01. 2010, kedy po vykonanej inventúre bol žalobcom zistený rozdiel, teda celkové manko vo výške 3.647,16 eur. Z toho podľa vyjadrení žalobcu súhrnná hodnota manka v cenách nákupu vrátane DPH tvorí 1.557,05 eur a ušlý zisk 2.090,11 eur. Táto skutočnosť vyplynula aj zo súhrnnej správy inventúrneho manka k 31. 01. 2010. Žalobca vo svojej výpovedi, ako aj jeho zástupca potvrdili, že výsledky vykonania inventúry boli známe už v januári 2010, keďže inventúra sa vykonávala 20. 01. 2010 a trvala jeden až dva dni.

5. Z dôvodu vznesenia námietky premlčania zo strany žalovaného sa súd prvej inštancie prioritne zaoberal otázkou, či nárok žalobcu nie je premlčaný a dospel k záveru, že tomu tak je.

6. V danom prípade pri skúmaní otázky premlčania nároku žalobcu posudzoval najprv tzv. subjektívnu dvojiročnú premlčaciu dobu v súlade s § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorej začiatok je závislý od vedomosti o škode ako o určitej majetkovej alebo nemajetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktorú možno objektívne vyčíslieť v peniazoch do takej miery, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť na súde a vedomosti o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá, teda o zodpovednostnom subjekte.

7. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že výsledky inventúry, v zmysle ktorej žalobca odvodzoval svoj nárok na náhradu za vzniknutý schodok a za škodu voči žalovanému boli známe najneskôr koncom januára 2010, keďže inventúra sa vykonávala 20. 01. 2010 a trvala jeden až dva dni. Pokiaľ sa žalobca bránil tým, že výsledky inventúry mu boli známe až v októbri 2010, keďže dovtedy sa tovar dohľadával, súd prvej inštancie k týmto tvrdeniam neprihliadol vychádzajúc zo zistenia, že výsledok inventúry bol známy už koncom januára 2010 a z výpovede žalovaného vyplynulo, že nikdy predtým sa tovar nedohľadával tak dlhú dobu trvajúcu až niekoľko mesiacov.

8. Z dokazovania vykonaného pred súdom je podľa názoru súdu prvej inštancie zrejmé, že subjektívna dvojiročná premlčacia lehota začala plynúť najskôr 31. 01. 2010, t.j. odvtedy, čo právny predchodca žalobcu zistil a bol mu známy výsledok inventúry, teda získal vedomosť nielen o škode, ale aj o tom, že za ňu zodpovedá, kedy mohol tento nárok uplatniť na súde.

9. Nakoľko subjektívna premlčacia lehota uplynula najneskôr 31. 01. 2012 a žalobca podal žalobu na súd (až) 09. 05. 2012, urobil tak po uplynutí premlčacej doby. Súd prvej inštancie tak ustálil, že žalovaný dôvodne vznesol námietku premlčania nároku žalobcu, preto bez toho, aby vykonával vo veci ďalšie navrhované dokazovanie, rozhodol tak, že žalobu zamietol.

10. O trovách konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému priznal plnú náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi.

11. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania vytkol súdu prvej inštancie, že jeho odôvodnenie nie je dostatočné, nakoľko z neho nie je zrejmé a ľahko pochopiteľné, z akých logických postupov súd prvej inštancie vychádzal, pokiaľ žalobu zamietol. Dôvodmi rozhodnutia sa súd prvej inštancie zaoberal len v minimálnej miere napriek tomu, že rozhodnutie odôvodnil na 11 stranách. Samotné odôvodnenie rozhodnutia obmedzil len na vymenovanie vykonaných dôkazov a použitých právnych predpisov. Zistený skutkový stav vyhodnotil nesprávne. Nezaoberal sa zaradením žalovaného na pracovnú pozíciu vedúceho skladu, platnosťou dohody o hmotnej zodpovednosti, nevenoval sa vykonaným dôkazom a predloženým listinám. Je neštandardné, aby súd prvej inštancie po šiestich rokoch svojvoľne bez námietky procesnej strany rozhodol o premlčaní nároku žalobcu. Ani z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, kedy žalovaný vznesol námietku premlčania. Súd prvej inštancie nezohľadnil tvrdenia žalobcu a žalovaného, ktorí zhodne potvrdili, že po vykonaní inventúry bol tovar následne na sklade dohľadávaný a po jeho dohľadaní bol súpis tovaru odovzdaný fakturačnému oddeleniu, ktoré tento súpis vyhodnocovalo a o konečnom výsledku stavu zásob a o prípadnom schodku na zverených hodnotách informovalo písomne právneho predchodcu žalobcu až 27. 10. 2010, ktorý následne o tomto výsledku informoval žalovaného. Je zrejmé, že po ukončení inventúry bol tovar dohľadávaný, teda inventúra nebola ukončená. Fakturačné oddelenie po odovzdaní výsledku inventúry inventúrny súpis porovnávalo s elektronickým skladovým stavom zásob. Vyhodnotenie chýbajúceho tovaru na sklade a informácia, ktorý tovar chýba, bolo odovzdané právnenému predchodcovi žalobcu formou inventúrneho súpisu v októbri 2010. Preto premlčacia doba mohla začať plynúť až týmto okamihom.

12. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny. Stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi uvedenými súdom prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil rozsudok, námietky žalobcu považuje za neopodstatnené. Žalovaný vznesol námietku premlčania v priebehu konania niekoľkokrát, stalo sa tak aj v písomnom podaní zo dňa 19. 02. 2014. Výsledky dokazovania pred súdom prvej inštancie dávajú dostatočný skutkový základ pre

záver, že žalobcovi boli výsledky inventúry známe koncom januára 2010. Žalobcom predložená listina - správa je síce datovaná dňa 27. 10. 2010, avšak počíta s údajmi zistenými ku 31. 01. 2010. Z jej obsahu nijako nevyplýva, že by žalobca mal získať vedomosť o výsledkoch inventúry až v októbri 2010. Takýto záver vyplýva aj z výpovede žalobcu na pojednávaní dňa 25. 05. 2017.

13. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

14. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p., potvrdil.

15. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 15. 05. 2019 o 09.30 hod. v poj. miestnosti č. dv. 202/II.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 09. 05. 2019 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

16. Odvolací súd po preskúmaní odvolania dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ C.s.p. nie sú naplnené.

17. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 C.s.p., z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver. Rozhodnutie nie je ani nepreskúmateľné, keďže zodpovedá požiadavkám uvedeným v § 220 ods. 2 C.s.p.

18. Odôvodnenie rozsudku dáva odpoveď na všetky argumenty uvádzané žalobcom v odvolaní. Žalobca pritom uvádza skutočnosti, ktoré už boli uvedené pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vypořiadal pri rozhodovaní, preto odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

19. K odvolacím námietkam a na doplnenie rozhodnutia odvolací súd udáva nasledovné:

20. Správne súd prvej inštancie z dôvodu vznesenia námietky premlčania zo strany žalovaného sa prioritne zaoberal otázkou, či nárok žalobcu nie je premlčaný.

21. Žalovaný už vo vyjadrení k žalobe - v písomnom podaní zo dňa 19. 02. 2014 vzniesol námietku premlčania voči uplatnenému nároku žalobcu v celom rozsahu s poukazom na § 106 Občianskeho zákonníka, keď uviedol, že začiatok plynutia premlčacej doby je potrebné datovať k ukončeniu vykonanej inventúry, teda minimálne k poslednému dňu mesiaca január 2010.

22. Odvolaciu námietku žalobcu, že žalovaný v konaní neuplatnil námietku premlčania nároku žalobcu a súd sa touto námietkou zaoberal, tak nemožno považovať za opodstatnenú.

23. Správne sa súd prvej inštancie prioritne zaoberal otázkou premlčania nároku žalobcu, nakoľko v prípade premlčania nároku je potrebné žalobu zamietnuť bez jej vecného preskúmania.

24. Podľa § 106 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka sa právo na náhradu škody premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

25. Výsledky dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie dávajú aj podľa názoru odvolacieho súdu dostatočný skutkový základ pre záver, že v danom prípade subjektívna premlčacia doba, ktorá je dvojročná, začala plynúť najneskôr posledným dňom mesiaca január 2010, keď žalobca získal vedomosť o škode, teda o ujme určitého druhu a rozsahu a vedomosť o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá do takej miery, že mohol uplatniť svoj nárok na súde.

26. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že žalovaný prevzal od žalobcu zverenú hodnotu, na ktoré mal dohliadať ako skladník a ktoré sa nachádzali v na to určenom sklade. V danom prípade k zisteniu schodku na zverených hodnotách došlo takým spôsobom, že v mesiaci január 2010 sa vykonala fyzická inventúra tovaru nachádzajúceho sa na sklade, ktorý sa porovnal s evidovaným stavom a takto došlo k zisteniu schodku, resp. manka, teda rozdielu medzi odovzdaným tovarom a tovarom nachádzajúcim sa v danom sklade. Aj podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade niet pochýb o tom, čo potvrdili aj výsledky dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie, že žalobca jednoznačne získal vedomosť o súhrnnej hodnote manka (schodku) po fyzickom vykonaní kontroly a po následnom zistení rozdielov v evidencii tovaru, najneskôr ku koncu mesiaca január 2010.

27. Niet pochýb o tom, že žalobca vedomosť o výsledku vykonanej inventúry získal bezprostredne po jej ukončení, keď sa porovnal tovar fakticky nachádzajúci sa na sklade s evidovaným stavom. Tvrdenia žalobcu, že po vykonaní inventúry čakal na výslednú správu z fakturačného oddelenia, ktorú obdržal až dňa 27.10.2010 žiadnym spôsobom nemia nič na závere o začiatku plynutia premičacej doby, tak ako správne ustálil súd prvej inštancie.

28. Tvrdenia žalobcu, že tovar bol následne „dohľadávaný“ možno považovať len za účelové, keďže žalobca žiadnym spôsobom nezrejmil, akým spôsobom mal tovar „dohľadávať“ a ako táto činnosť súvisela so zisteným schodkom.

29. Pokiaľ žalobca v odvolaní vytkol súdu prvej inštancie, že dokazovanie nezameralo na otázku pracovnej pozície žalobcu ako vedúceho skladu a platnosť dohody o hmotnej zodpovednosti, tieto skutočnosti sa nestali v konaní spornými a navyše nejde o skutočnosti významné pre posúdenie otázky premičania nároku, preto v tomto smere odvolacie námietky žalobcu nemožno považovať za opodstatnené.

30. Správny bol postup súdu prvej inštancie, ktorý nevykonal ďalšie dôkazy navrhnuté žalobcom, a ktoré podľa žalobcu mali preukázať ním uplatnený nárok. Za danej procesnej situácie, keď žaloba bola zamietnutá z dôvodu premičania nároku, by bolo totiž ďalšie dokazovanie z hľadiska vecného preskúmania nároku nadbytočné.

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s § 396 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalovanému priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi.

32. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).